

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

We zitten precies tussen Hemelvaart en Pinksteren in.
Afgelopen donderdag was het Hemelvaartsdag.
En komende zondag mogen we Pinksteren vieren,
het feest van de Heilige Geest.

In het evangelie van vandaag hoorden wij een stukje
uit een lang gebed van Jezus,
dat Hij tot zijn Vader in de hemel richtte,
voordat Hij ging sterven aan het kruis op Golgotha.
Het zogenaamde Hoogpriesterlijke gebed van Jezus.

Maar in dat gebed komt zes keer het woordje 'heerlijkheid' voor.
En woord dat wij in onze taal eigenlijk niet meer zo kennen.
Want wat is heerlijkheid?
Wat is de heerlijkheid van God?
Nou, daarom wil ik daar graag met u eens over nadenken
in deze preek van vandaag.

Wij kennen natuurlijk wel de uitdrukking
als het eten lekker is bijvoorbeeld:
'Ah, wat was dat heerlijk!'
Maar in de Bijbel betekent heerlijkheid natuurlijk meer.
In het Oude Testament is er het Hebreeuwse woord
'kabod', de heerlijkheid van God.
Ik spreek geen woord Hebreeuws, maar toch wel leuk
om dat woord eens te horen, 'kabod'.
De heerlijkheid van God,
de grootheid van God,
Letterlijk zelfs: het gewicht van God.
Zoals wij zeggen: een gewichtig iemand.

Maar ook mensen kunnen een zekere vorm van heerlijkheid hebben.
Dat kan zijn omdat ze rijk zijn,
of veel bezittingen hebben,
of veel macht of veel aanzien.

Dat geeft hun ook een zeker gewicht, heerlijkheid.

Trouwens, de mens op zich is natuurlijk al een gewichtig iemand.

Als ik in de zomer 's nachts in mijn slaapkamer een mug weet dood te slaan, dan ben ik alleen maar blij, dat ik daarna weer rustig kan slapen.

Maar als ik een musje dood op straat zie liggen, of nog erger, een hond dood op straat zie liggen, dan is dat toch weer iets heel anders.

Om nog maar te zwijgen als je een mens dood op straat zou vinden.

Iedereen voelt aan dat de mens toch het hoogste wezen is bij ons hier op aarde.

En wij als gelovigen mensen zeggen dan ook nog:

Ja, dat komt omdat de mens niet alleen een schepsel Gods is.

Dat zijn de dieren natuurlijk ook.

Maar omdat de mens ook nog eens geschapen is naar Gods beeld en gelijkenis.

Dat geeft ieder mens een zekere waardigheid, een zeker gewicht, een zekere heerlijkheid.

Maar helaas weten we ook dat er machtsmisbruik is.

Natuurlijk kunnen mensen eerlijk rijk worden, gewoon door hard te werken.

Maar mensen kunnen ook op een verkeerde manier rijk worden.

Door machtsmisbruik.

Of door het uitbuiten van andere mensen.

Kortom, rijkdom op zich is niet bij voorbaat al een goede zaak.

In mijn jonge jaren, de jaren zestig van de vorige eeuw, was rijkdom zelfs bijna een verdacht begrip.

Dat was 'het kapitalisme'.
Ik hoorde eens van een collega priester
dat hij als student op het seminarie
al zo op handen werd gedragen
en zo op een voetstuk werd geplaatst,
dat, als hij met vakantie terug naar huis mocht,
dat dan zijn broertjes en zusjes hem al kwamen ophalen van de trein,
om dan zijn koffers en tassen te kunnen dragen.
Want dat hoefde de aanstaande priesterzoon toch niet zelf te doen.
Ik kan me voorstellen dat de priesters uit die tijd
daarom later hun priesterboordjes afrukten.
Want zij wilden niet meer op een voetstuk geplaatst worden,
maar gewoon mens onder de mensen zijn.

Kortom, er is dus een goede vorm van rijkdom, heerlijkheid,
maar er is helaas ook een verkeerde vorm van rijkdom en heerlijkheid.
En daardoor kan de mens zich ook wel eens gedragen,
alsof hijzelf god is.
Ik denk dat dat toch de oerzonde van de mens is,
toen hij at van de verboden boom van kennis van goed en kwaad.
om zo zelf als god te willen zijn.

Jezus was natuurlijk wel helemaal Gods Zoon.
En toch, toen Hij als mens geboren werd
uit de maagd Maria,
toen heeft Hij al die Goddelijke heerlijkheid toch willen afleggen.
Hij wilde absoluut niet
dat de mensen Hem op een voetstuk zouden plaatsen.
Hij wilde absoluut voorkomen
dat mensen Hem zouden kunnen beschuldigen
van welke vorm van machtsmisbruik dan ook.
Daarom waste hij de voeten van zijn leerlingen.
'Ik ben gekomen om te dienen, en niet om te heersen!'
Daarom stierf Hij aan dat kruis op Golgotha,
met het gebed op zijn lippen:
'Niet mijn wil geschiede, maar Uw wil geschiede.'

Met andere woorden: God is God,
en Ik als mens mag zijn Zoon zijn.
Maar God is God.
Absolute nederigheid.
En wonderlijk genoeg is dat de mens 'in optima forma'.
Dat is de mens zoals hij ooit door God bedoeld was,
de mens op zijn best!

Wel, dat is het werk dat Jezus hier op aarde heeft volbracht,
zoals we dat hoorden in het evangelie van vandaag.
De mens laten zien, zoals hij ooit bedoeld was!
Als mens honderd procent gehoorzaam te zijn
aan God zijn Vader.
En daarom vraagt Jezus aan God zijn Vader:
'Geef Mij daarna dan weer de heerlijkheid,
die Ik bij U had eer de wereld bestond.'
Nou, dat gebed werd verhoord met Hemelvaartsdag!
Jezus mocht weer zitten aan de rechterhand van God de Vader,
de hoogste plaats in het universum.

Ik hoop dat ik u in deze preek heb mogen laten zien,
dat macht en heerlijkheid niet altijd al
bij voorbaat verkeerd zijn.
Maar dat er ook wel degelijk
goede macht kan bestaan, dienende macht,
goede rijkdom, rijkdom, die uitdeelt naar anderen toe.
En dat Jezus naar onze wereld is gekomen
om ons die heerlijkheid weer terug te geven.
Amen!